USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **S. G.**, zast. JUDr. Petrem Novotným, advokátem, se sídlem Archangelská 1, Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2017, č. j. OAM-611/ZA-ZA12-K02-2017, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu Praze ze dne 2. 10. 2018, č. j. 1 Az 86/2017 – 25,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I.

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) rozhodl, že se žalobci neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a §14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který ji shora uvedeným rozsudkem zamítl. Žalobní námitky neshledal důvodnými. Přisvědčil závěrům žalovaného v napadeném rozhodnutí a uzavřel, že u žalobce nejsou dány předpoklady pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany, tedy ani doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, jejíhož udělení se žalobce dovolával především s poukazem na probíhající dlouhodobý vnitrostátní ozbrojený konflikt v zemi původu spojený s nucením žalobce k nástupu do armády na základě povolávacího rozkazu. Naopak dovodil účelovost žalobcovy žádosti o udělení mezinárodní ochrany podané především za účelem legalizace jeho pobytu na území České republiky.

III.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti rozsudku městského soudu kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s. Navrhoval zrušit napadený rozsudek a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Stěžovatel v kasační stížnosti ve prospěch přijatelnosti kasační stížnosti neuvedl ničeho. Toliko namítal, že městský soud nepostupoval v souladu se zákonem, jelikož se řádným způsobem nevypořádal se všemi prezentovanými důvody podané žádosti o mezinárodní ochranu, naopak je zčásti zlehčoval a zčásti ignoroval. Stěžovatel zdůraznil jím vyjádřené obavy z návratu do země původu z důvodu probíhajícího dlouhodobého vnitrostátního ozbrojeného konfliktu, v důsledku něhož by po návratu na Ukrajinu musel nastoupit do armády a jít válčit, což s ohledem na strach o vlastní život nechce a je to i v rozporu s jeho vyznáním. Doplnil, že ač aktuálně probíhají boje především na východě země, ani situaci v její západní části nelze zlehčovat. Došlo zde k opakovaným násilnostem a dochází k bojům mezi vládou a Pravým sektorem v Mukačevu a k násilnostem ve Lvově; to městský soud nezohlednil. Zopakoval, že jsou zde přinejmenším důvody pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu. Napadený rozsudek je podle stěžovatele též nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, neboť uplatněnou žalobní argumentaci městský soud dostatečně a řádným způsobem nevyvrátil.

IV.

[5] Žalovaný považoval kasační stížnosti za nedůvodnou a účelovou, nepřesahující vlastní zájmy stěžovatele ve smyslu § 104a s. ř. s. Kasační stížnost neobsahuje uvedení konkrétních nezákonností či vad řízení před městským soudem ani uvedení skutečností, z nichž stěžovatel dovozuje tvrzenou nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Žalovaný setrval na svém dosavadním postoji, napadené rozhodnutí považoval za souladné se zákonem a odpovídající skutkovému stavu věci a ztotožnil se s odůvodněním napadeného rozsudku. Navrhl tudíž kasační stížnost odmítnout pro nepřijatelnost, případně zamítnout jako nedůvodnou.

V.

[6] Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu přijatelnosti (jako neurčitého právního pojmu) a demonstrativním výčtem jejích typických kritérií se Nejvyšší správní soud zabýval například v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. Na tam uvedené závěry kasační soud nyní pro stručnost odkazuje.

[7] Podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatele ve smyslu těchto judikaturních závěrů Nejvyšší správní soud v nyní posuzované věci nedovodil a ani stěžovatel ničeho v tomto směru v kasační stížnosti netvrdil. V podstatě pouze zopakoval žalobní tvrzení o obavě z ozbrojeného konfliktu probíhajícího na Ukrajině a v té souvislosti ze svého nástupu do armády a účasti v bojích na základě povolávacího rozkazu. Nad rámec žalobních tvrzení nově v kasační stížnosti poukázal na to, že obavy z nástupu do bojů má i z důvodu svého vyznání.

[8] Z právě uvedeného nepochybně plyne, že stěžovatel se fakticky v kasační stížnosti domáhal opětovného přezkumu závěrů obsažených v napadaném rozsudku. Tento přezkum však podle obsahu kasačních námitek požadoval pouze v rámci svých vlastních zájmů, aniž by se měly při posuzování namítaných kasačních důvodů řešit i právní otázky dosud neřešené vůbec či řešené v judikatuře rozdílně, resp. aniž vyplynula potřeba tzv. judikaturního odklonu od výkladu přijímaného v otázkách stěžovatelem nastolených, nebo aniž by městský soud nerespektoval ustálenou judikaturu a jeho rozhodnutí by mohlo mít

dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Nejvyšší správní soud nezjistil žádné pochybení té intenzity, jež by nasvědčovalo závěru, že stěžovatelovy výtky mohou mít „širší dopad“ i mimo sféru jeho postavení či mimo jeho vlastní zájmy, jak vyplývá z § 104a s. ř. s. Jinými slovy, důvody přijatelnosti kasační stížnosti soud neshledal.

[9] Nejvyšší správní soud ověřil, že se městský soud v napadeném rozsudku vyjádřil k uplatněným žalobním bodům, žádný z nich neopomněl a věcně, srozumitelně a přesvědčivě vypořádal veškeré žalobní námitky. Poukázal na důvody stěžovatelovy žádosti o udělení mezinárodní ochrany (obava z návratu do země původu z důvodu probíhajícího vnitrostátního ozbrojeného konfliktu a obava z nástupu do armády a účasti v bojích), zohlednil výsledky správního řízení a v něm shromážděné informace a důkazy a tyto podřadil pod jednotlivé, na posuzovaný případ dopadající, hmotněprávní normy, aniž se přitom dopustil odklonu od ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu týkající se otázek řešených i v souzené věci.

[10] Nejvyšší správní soud tak jen pro úplnost dodává, že se otázkou obav z odvedení do armády obecně, jakož i ve vztahu k aktuální situaci na Ukrajině, zabýval opakovaně (viz např. usnesení ze dne 17. 6. 2015, č. j. 6 Azs 86/2015 - 31, ze dne 20. 4. 2016, č. j. 2 Azs 67/2016 - 24, ze dne 26. 10. 2016, č. j. 10 Azs 175/2016 - 26, nebo ze dne 25. 1. 2017, č. j. 6 Azs 263/2016 - 30). V žádném z těchto případů neshledal tuto obavu obecně jako azylově relevantní. Shodně je tomu i ve stěžovatelově případě. Pouhá obava z nástupu do armády sama o sobě nemůže zakládat azylově relevantní důvod.

[11] Stejně tak judikatura kasačního soudu zaujala stanovisko i k otázce vnitrostátního ozbrojeného konfliktu na východě Ukrajiny, a to například v rozsudku ze dne 9. 5. 2018, č. j. 4 Azs 89/2018 – 27, nebo v usnesení ze dne 25. 10. 2017, č. j. 6 Azs 290/2017 – 23, a řadě dalších rozhodnutí, jejichž závěry jsou plně a beze zbytku použitelné i nyní. Shodně s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu se ostatně vyjádřil již městský soud v napadeném rozsudku.

[12] Uplatnil-li stěžovatel nově v kasační stížnosti též obavu z návratu do země původu s poukazem na své vyznání, jedná se o tvrzení nové, v řízení o žalobě neuplatněné. K němu v souladu s § 109 odst. 5 s. ř. s. nemůže Nejvyšší správní soud přihlížet, nehledě na to, že se jedná o tvrzení zcela obecné a jsoucí v rozporu se stěžovatelovými předchozími údaji poskytnutými k žádosti o mezinárodní ochranu, tak i uvedenými při pohovoru ve správním řízení, jak se podávají ze správního spisu.

[13] Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že napadený rozsudek netrpí vadou nepřezkoumatelnosti (pro nedostatek důvodů), není zde ani jiná vada řízení před městským soudem, která by mohla mít vliv na nezákonnost napadeného rozsudku, městský soud se nedopustil ani judikaturního odklonu či hrubého pochybení při výkladu hmotného práva a dosavadní vnitřně jednotná a ustálená judikatura dává odpověď na stěžovatelovy námitky.

VI.

[14] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje stěžovatelovy vlastní zájmy. Proto ji podle § 104a s. ř. s. odmítl jako nepřijatelnou.

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 3, větou první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. listopadu 2018

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu